

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/35500 en 07/35498 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 10 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 oktober 2007 heeft appellant een nader stuk ingediend.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Z.N. Kammeraat, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

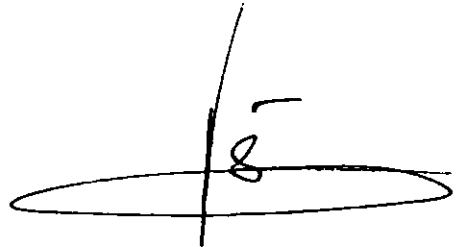
w.g. Kammeraat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 november 2007

295.

Verzonden: 2 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0243243313

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Voorzieningenrechter

Reg.nrs.: AWB 07/35500 (verzoek)
 AWB 07/35498 (beroep)

Uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening, tevens uitspraak in de hoofdzaak,
in het geding tussen:

geboren op

geboren op

geboren op
van Iraakse
verzoeker,
gemachtigde: mr. P.M. van der Roest, advocaat te Emmen;

en

De Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. S. van Willigen, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Op 7 september 2007 heeft verzoeker een asielaanvraag ingediend. Bij besluit van
13 december 2007 heeft verweerder in een aanmeldcentrum (hierna: AC) afwijzend beslist
op die aanvraag.

Op 13 september 2007 heeft verzoeker tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank,
alsmede verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is behandeld ter zitting van 28 september 2007, waar verzoeker en de
gemachtigden van partijen zijn verschenen.

0243243313

AWB 07/35500 (verzoek) en AWB 07/35498 (beroep)

2

2. Motivering

2.1 Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak. Van deze bevoegdheid wordt in dit geval gebruik gemaakt.

2.2 De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker reeds op 28 augustus 2003 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiël heeft ingediend, waarop bij besluit van 26 januari 2006 onherroepelijk is beslist door verweerder.

Het toetsingskader in deze zaak wordt derhalve bepaald door artikel 4:6, eerste lid, van de Awb, gelezen in verbinding met artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

2.3 Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling), onder meer uitspraken van 4 april 2003 (zaak nr. 200206882/1, JV 2003/219) en 20 april 2007 (zaak nr. 200700590/1, JV 2007/263) vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het in die uitspraken – onder verwijzing naar artikel 4:6 van de Awb, alsmede artikel 8:1 van de Awb gelezen in verband met artikel 69 van de Vw 2000 – uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (zaak nr. 145/1996/764/965, JV 1998/45, tegen Nederland) voordoen.

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Teneinde te worden aangemerkt als een nieuw gebleken feit in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb, dient een alsnog overgelegd document te kunnen worden aanvaard als objectieve bron die de feiten, gesteld in het asiërelaas, bevestigt, zodat het relaas in het licht daarvan opnieuw onder ogen moet worden gezien. Originele documenten waarvan de echtheid niet kan worden vastgesteld, of kopieën worden in beginsel niet aanvaard als objectieve bron, indien verweerder zich daarop beroept. Voorts is het, gelet op het bepaalde

0243243313

AWB 07/35500 (verzoek) en AWB 07/35498 (beroep)

3

in artikel 4:6, tweede lid, van de Awb in verbinding met artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, aan de vreemdeling om de authenticiteit van het document aannemelijk te maken en ligt het niet op de weg van verweerder om de valsheid van een ingebracht document aan te tonen.

2.4 Verzoeker heeft, voor zover thans van belang, aan zijn herhaalde aanvraag ten grondslag gelegd een document, waarop is vermeld dat het een identiteitskaart op naam van [betroft, afgegeven op 28 september 1995, en welk document was vergezeld van een vertaling. Verzoeker beoogt met zijn herhaalde aanvraag in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning/asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, nu verweerder inmiddels een beleid van categoriale bescherming voert ten behoeve van asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak.

2.5 De voorzieningenrechter is met verweerder van oordeel dat voormeld document geen nieuw feit of veranderde omstandigheid in voormelde zin betreft. Verweerder heeft op goede gronden vastgesteld dat geen grond bestaat voor het oordeel dat dit document, gelet op de datum van afgifte daarvan, niet reeds in de besluitvormingsfase van de vorige asielprocedure had kunnen worden overgelegd. De rechtbank is niet gebleken van niet aan verzoeker toerekenbare omstandigheden als gevolg waarvan hij het document niet tijdens de eerdere procedure heeft kunnen inbrengen, waartoe hij, gelet op het bepaalde in artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, was gehouden. Dat verzoeker daartoe reeds in dat stadium pogingen in het werk heeft gesteld, is niet gebleken. De voorzieningenrechter verwijst dienaangaande naar een uitspraak van de Afdeling van 8 augustus 2005 (zaak nr. 200501682/1, LJN: AU1004).

De voorzieningenrechter neemt daarbij in aanmerking dat verzoeker reeds tijdens het eerste gehoor van 28 augustus 2003 heeft verklaard dat zijn identiteitskaart bij zijn moeder lag en hij het document zonder problemen naar Nederland op zou kunnen laten sturen. Dit strookt niet met hetgeen verzoeker daaromtrent heeft verklaard in het 'gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden' van 7 september 2007. Verzoekers betoog dat hij niet wist hoe hij het document in Nederland kon krijgen, volgt de voorzieningenrechter daarom niet.

Het betoog dat het als gevolg van de verslechterde veiligheidssituatie in Irak, in welk verband verzoeker heeft verwezen naar ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken van februari en april 2006 en juni 2007, niet van hem gevergd kon worden het identiteitsdocument eerder te hebben ingebracht, is eerst in de gronden van het verzoek opgeworpen en volgt de voorzieningenrechter daarom evenmin, nog daargelaten de vraag of uit voormelde ambtsberichten kan worden afgeleid dat het tot de ontvangst van de onderhavige identiteitskaart (geheel) onmogelijk was poststukken uit Irak te ontvangen.

Reeds gelet op het vorenoverwogene kan het hier besproken document niet worden aanvaard als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in vorenbedoelde zin.

Verzoekers betoog dat niet is vast komen te staan dat voormeld identiteitsdocument niet echt is, kan derhalve niet tot gegrondverklaring van het verzoek leiden.

In dat verband overweegt de voorzieningenrechter overigens dat verweerder zich, onder verwijzing naar een op ambtseed en ambtsbelofte opgemaakt proces-verbaal van bevindingen van de Koninklijke Marechaussee van 11 september 2007 (mutatiernr. PL27NN/07-068428), op het standpunt heeft kunnen stellen dat het door verzoeker overgelegde identiteitsdocument document hoogstwaarschijnlijk niet is afgegeven door de

0243243313

AWB 07/35500 (verzoek) en AWB 07/35498 (beroep)

4

bevoegde autoriteiten, zodat daaraan niet de waarde kan worden gehecht die verzoeker daaraan gehecht wil zien.

Onder verwijzing naar vaste jurisprudentie van de Afdeling, waaronder een uitspraak van 2 augustus 2006 (zaak nr. 200601049/1, JV 2006/359), dient in beginsel van de juistheid van een ambtsedig opgemaakte proces-verbaal te worden uitgegaan.

Uit voormeld proces-verbaal moet worden afgeleid dat het document hoogstwaarschijnlijk niet authentiek is. Onder verwijzing naar een uitspraak van de Afdeling van 23 oktober 2006 (zaak nr. 200605486/1, JV 2006/447) overweegt de voorzieningenrechter dat deze omstandigheid in geval van een herhaalde aanvraag voor risico van verzoeker komt.

2.6 Op grond van het vorenoverwogene heeft verweerder zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat de instelling van een beleid van categoriale bescherming ten behoeve van asielzoekers uit Centraal-Irak bij besluit van 21 mei 2007 (nr. 2007/09), houdende wijziging van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Stcrt. 29 mei 2007, nr. 100, p. 421), voor verzoeker geen rechtens relevant novum inhoudt.

2.7 Gelet op het voorgaande heeft verweerder de herhaalde aanvraag van verzoeker onder verwijzing naar het in rechte onaanastbaar geworden besluit van 26 januari 2006 en de uitspraak van deze rechtbank, deze hevenzittingsplaats van 13 juli 2006 (Awb 06/9800) terecht afgewezen. Verweerder heeft dit zonder schending van de zorgvuldigheid in de AC-procedure gedaan.

2.8 Het beroep dient ongegrond te worden verklaard. Gelet hierop is er geen plaats voor het treffen van een voorlopige voorziening.

2.9 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek af.

Aldus gegeven door mr. R.G.J. Welbergen en in het openbaar uitgesproken op 10 oktober 2007 in tegenwoordigheid van mr. F.S. Zwerwer als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen de uitspraak in de hoofdzaak kan binnen één week na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

10 OKT. 2007

Voor fotocople conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
te ZUTPHEN

I
Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
Van de Raad van State
Afdeling Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Tevens per fax: 070- 3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6365	B 17 OKT 2007
ZAAKNR.	200707312-1
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER-BEROEPSCHRIFT

17 oktober 2007

Geeft te kennen:

geboren op [] van Iraakse nationaliteit, wonende te []
te dezer zake domicilie kiezende te Zutphen aan de IJsselkade 27
(postbus 153, 7200 AD), ten kantore van Mr I.Vreeken, die te dezer zake verklaart door
appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om dit hoger beroep in te stellen:

1. Bij beschikking van 13-9-2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (SvJ) de door appellant ingediende asielaanvraag afgewezen.
2. Bij uitspraak van 10-10-2007 heeft de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Zutphen, het tegen die beschikking ingestelde beroep ongegrond verklaard. Een kopie van deze uitspraak wordt hierbij aan u overgelegd (bijlage).
3. Appellant kan zich niet verenigen met deze uitspraak en stelt daartegen vandaag hoger beroep in. Hij voert daartoe de volgende grieven aan.

Grief 1

Ten onrechte is de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Zutphen, gedaan door dezelfde rechter (en in tegenwoordigheid van dezelfde griffier) als die welke uitspraak heeft gedaan in appellants beroepszaak in zijn eerste asielprocedure.

Toelichting

1. Op 10-10-2007 heeft rechter mr. R.G.J. Welbergen, in tegenwoordigheid van griffier mr. F.S. Zwerver, uitspraak gedaan op het door appellant op 23-2-2006 ingestelde beroep tegen de afwijzing op 26-1-2006 van zijn eerste asielaanvraag. Bij die uitspraak werd het beroep van appellant door deze rechter ongegrond verklaard en het verzoek om voorlopige voorzieningen afgewezen.
2. Aangezien de onpartijdigheid van deze rechter schade zou kunnen leiden indien hij zich voor een tweede keer over het asieldossier van appellant zou moeten buigen en daarover een oordeel zou moeten geven, had deze rechter zich dienen te verschonen (zie artikel 8:19 Awb) dan wel moeten oordelen dat deze zaak ongeschikt is voor behandeling door één rechter, te weten hem zelf (zie artikel 8:10 tweede lid Awb).

3. Bij appellant is het beeld gerezen dat de onderhavige rechter niet objectief naar zijn herhaalde asielaanvraag heeft kunnen kijken omdat hij al een keer eerder negatief over zijn zaak had geoordeeld.
4. Dat appellant de rechter zelf ter zitting had kunnen wraken doet aan het voorstaande niet af. Appellant was persoonlijk niet op de hoogte met deze mogelijkheid en heeft eerst ter zitting kunnen waarnemen welke rechter zijn zaak behandelde. Appellants gemachtigde heeft zich niet gerealiseerd dat hij te maken had met dezelfde rechter die een jaar eerder over het eerste asielberoep had geoordeeld.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank, onder verwijzing naar het proces-verbaal van 11-9-2007 van de KMAR, verweerder gevolgd in diens stelling dat aan de door appellant overgelegde identiteitskaart niet die waarde kan worden gehecht die appellant daaraan gehecht wil zien.

Toelichting

De rechtbank is ten onrechte voorbij gegaan aan appellants beroepsgrond (zie beroepschrift onder punt 7) dat de door de KMAR gebezigde term 'hoogstwaarschijnlijk' terzake onvoldoende zekerheid geeft om dit document terzijde te schuiven.

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat appellant deze identiteitskaart eerder had kunnen en dus eerder had moeten overleggen.

Toelichting

Appellant heeft in de zienswijze en in beroep concreet aangegeven om welke redenen hij dit document niet eerder –tijdens de eerste asielprocedure– heeft kunnen overleggen. De rechtbank is ten onrechte niet concreet ingegaan op deze argumentatie.

Voor appellant,

Mr. I. Vreken
gemachtigde